

ความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์

การพัฒนาเทศบาลเมืองแสนสุขแบบบูรณาการ

RESIDENTS' SATISFACTION ON THE MANAGEMENT

VIA SAENSUK MUNICIPALITY'S INTEGRATED

STRATEGIC DEVELOPMENT PLAN*

วสนา วงศ์รุ่งนน**

ดร.จันทร์ชี มาพุทธ***

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลเมืองแสนสุขแบบบูรณาการตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา ๕ ด้าน ได้แก่ ด้านสภาพโจรสร้างพื้นฐานด้านสภาพสังคม ด้านดิจิทัล อุตสาหกรรมและทรัพยากรธรรมชาติ ด้านสภาพเศรษฐกิจ และด้านการเมืองการบริหาร เปรียบเทียบความพึงพอใจของประชาชนต่อแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา จำแนกตามสถานภาพของประชาชน เพศ วุฒิการศึกษา อาชีพ รายได้/เดือน และถื่นที่อยู่อาศัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้นำชุมชน และประชาชน จำนวน 429 คนเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม ความพึงพอใจของประชาชนต่อแผนยุทธศาสตร์ การพัฒนาเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ระดับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที(t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

ผลการวิจัยพบว่าความพึงพอใจต่อการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาโดยรวม พ布ว่า อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พ布ว่า ด้านสภาพโจรสร้างพื้นฐาน

* วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา

**นิสิตหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

*** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านสภาพเศรษฐกิจ ด้านสภาพสังคม ด้านสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติและด้านการเมืองการบริหาร มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง เปรียบเทียบความพึงพอใจต่อแผนยุทธศาสตร์ การพัฒนา จำแนกตามสถานภาพของประชาชน เพศ วุฒิการศึกษา รายได้/เดือน และถื่นที่อยู่อาศัย โดยรวมและรายด้านทุกด้าน พบว่า ไม่แตกต่างกัน ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อแผนยุทธศาสตร์ การพัฒนา จำแนกตามอาชีพ โดยรวมและรายด้านทุกด้าน พบว่า ไม่แตกต่างกันยกเว้นด้านสภาพโครงสร้างพื้นฐานและด้านสภาพสังคม พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

ABSTRACT

The purposes of this study were to investigate the satisfaction of Saensuk Municipality's residents on the management according to its strategic development plan which consisted of five developmental strategies: 1) infrastructure, 2) social conditions, 3) environmentand natural resources, 4) economic situations, and 5) politics and management, and to compare their satisfaction as classified by personal status, gender, educational background, occupation, income per month, and residential location.

The subjects of the study were 429 local residents and leaders. A five - level rating scale questionnaire was used as a tool in collecting the data. means, standard deviation. t-test, and

one-way ANOVA were used as a statistical device in analyzing the data.

The findings were:

1. In general, the satisfaction on the strategic plan was at a moderate level. When focusing on each particular aspect, it was found that the satisfaction on infrastructure was at a high level; while the satisfaction on social conditions, environment and natural resources, economy, and politics and management was at a moderate level.

2. On the comparison of satisfaction on the management of the strategic plan, as classified by status, both in general and in each particular aspect, nonsignificant difference was found.

3. On the comparison of satisfaction on the management of the strategic plan, as classified by gender, both in general and in each particular aspect, nonsignificant difference was found.

4. On the comparison of satisfaction on the management of the strategic plan, as classified by educational background, both in general and in each particular aspect, nonsignificant difference was found.

5. On the comparison of satisfaction on the management of the strategic plan, as classified by occupation , both in general and in each particular aspect, nonsignificant difference was found; whereas being classified by infrastructure and social conditions it was found significantly different at 0.5.

6. On the comparison of satisfaction on the management of the strategic plan, as classified by income per month, both in general and in each particular aspect, nonsignificant difference was found.

7. On the comparison of satisfaction on the management of the strategic plan, as classified by residential location, both in general and in each particular aspect, nonsignificant difference was found.

คำสำคัญ ความพึงพอใจ/แผนยุทธศาสตร์/เทศบาล

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา
 การขยายตัวในเชิงปริมาณที่เกิดจาก การใช้ทรัพยากรอย่างฟุ่มเฟือยและเน้นการ พึ่งพิงทุนและเทคโนโลยีจากต่างประเทศโดยไม่ สามารถรับถ่ายทอดและแพร่ทุนทุนโน้มโอลีมิ ใช้ในการต่อยอดการพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งการขยายตัวทางเศรษฐกิจจะอยู่ในระดับสูง ในช่วงก่อนวิกฤตแต่ปัญหาความเหลื่อมล้ำ ของการพัฒนาอย่างปรากฏชัดเจนทั้งในการพัฒนา ระหว่างภาค ระหว่างชนบทกับเมือง และระหว่าง กลุ่มคนในสังคม โดยภาวะวิกฤตเศรษฐกิจที่เกิด ขึ้น ได้ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของคนใน สังคมมากยิ่งขึ้นขณะเดียวกันทรัพยากรธรรมชาติ ถูกใช้ประโยชน์อย่างลื้นเปลืองและเมื่อร่อยหรอ ลงก็นำไปสู่ปัญหาความขัดแย้งแบ่งแยกทรัพยากร ส่งผลกระทบต่อระบบอนิเวศและความเสื่อมโกร姆 ของสิ่งแวดล้อมอย่างรุนแรงนำไปสู่ความ

ไม่สมดุลของโครงสร้างการพัฒนาประเทศ ที่สำคัญ

สำนักงานคณะกรรมการเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ (2543, หน้า 11-13) ได้สรุป ไว้ว่าเศรษฐกิจไทยขยายตัวอย่างรวดเร็วแต่ปัญหา ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาอย่างปรากฏอยู่ ทั้งในชนบทและเมือง โดยภาวะวิกฤตที่เกิดขึ้น ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของคนในสังคม ขณะเดียวกันทรัพยากรธรรมชาติถูกใช้ลื้นเปลือง นำไปสู่ความไม่สมดุลของโครงสร้างการพัฒนา ประเทศที่สำคัญดังนี้

1. ความเหลื่อมล้ำของการกระจายรายได้และความยากจนรุนแรงขึ้นประเทศไทย จัดอยู่ในกลุ่มที่มีปัญหาความเหลื่อมล้ำของการกระจายรายได้สูง แม้ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาตินับที่ 7 การเดินทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็วจะช่วยยกระดับรายได้ ของประชาชน ทำให้ความเหลื่อมล้ำของรายได้ มีแนวโน้มลดลง

2. ปัญหาความยากจนกลับเพิ่มสูงขึ้น โดยเฉพาะความยากจนในชนบท สาเหตุสำคัญ ที่ทำให้ความยากจนเพิ่มขึ้นในช่วงดังกล่าวมา จากปัญหาเศรษฐกิจที่หดตัวลงอย่างมากในปี 2541 ซึ่งถึงแม่รีบฟื้นตัวในปีต่อมา แต่ประสบ ปัญหาราคาสินค้าเกษตรในตลาดโลกที่ตกต่ำลง จากปีก่อนเป็นอย่างมากส่งผลต่อระดับรายได้ และความเป็นอยู่ของเกษตรกร ส่วนใหญ่ซึ่งมี ฐานะไม่ดีอยู่แล้วต้องยากจนลงไปอีกทำให้ ปัญหาความยากจนในเขตชนบทมีความรุนแรง เพิ่มขึ้นมาก

3. ความเสื่อมโกร姆ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมนำไปสู่ความขัดแย้ง ในสังคมมากขึ้นทรัพยากรธรรมชาติถูกทำลาย

ลงมากและเริ่มขาดแคลน ในปี 2539 สาเหตุสำคัญมาจากการบูกรุกเพื่อนำพื้นที่ป่ามาใช้ประโยชน์ในการเพาะปลูกซึ่งส่งผลกระทบทำให้เกิดความเสียหายต่อความสมดุลของระบบนิเวศและความหลากหลายทางชีวภาพ ส่วนทรัพยากรน้ำ มีปัญหาการขาดแคลนน้ำกินน้ำใช้ที่ท่วมความรุนแรงขึ้น เนื่องจากปริมาณความต้องการใช้น้ำเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี ขณะที่ทรัพยากรดินเสื่อมโทรมลงเนื่องจากปัญหาการพัฒนาตามธรรมชาติและการใช้พื้นที่ดินไม่ถูกหลักวิชาการขาดการบำรุงอย่างเหมาะสม

4. ความร้อย回事ทางทรัพยากรธรรมชาตินำไปสู่ความขัดแย้งในสังคมที่รุนแรงมากขึ้น ซึ่งเป็นผลมาจากการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างล้วนปล่องและขาดการบริหารจัดการที่ดี โดยเฉพาะด้านทรัพยากรน้ำมีความขัดแย้งในการใช้น้ำระหว่างภาคชนบทและเมืองระหว่างภาคเกษตรกับภาคอุตสาหกรรมและบริการตลอดจนประชาชนที่อยู่ดันน้ำและปลายน้ำของลุ่มน้ำเดียวกัน นอกจากนี้ยังมีความขัดแย้งในด้านการใช้ประโยชน์ที่ดินและกรรมสิทธิ์นี้คืนระหว่างหน่วยงานภาครัฐและประชาชน รวมทั้งกลุ่มประชาชนค่างอาชีพกัน

5. ความเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อมยังคงเป็นปัญหารุนแรงต่อเนื่องทั้งปัญหาด้านคุณภาพน้ำของแหล่งน้ำโดยรวม จำเป็นต้องผ่านกระบวนการปรับปรุงคุณภาพน้ำทั่วไปก่อนนำมาใช้ ส่วนปัญหามลพิษอากาศและเสียงมีแนวโน้มสูงขึ้นในเมืองใหญ่ โดยเฉพาะในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลจะมีปริมาณของทึ่งเสียงและของเสียอันตรายเพิ่ม

มากขึ้นแต่ทำการกำจัดได้น้อยปัจจุบันการพัฒนาท้องถิ่นจำเป็นต้องมีการวางแผนหรือมีการกำหนดครอบแนวทางในการพัฒนาไว้เป็นเครื่องมือสำหรับการบริหารและกำหนดงบประมาณ(งานวิเคราะห์นโยบาย และแผน กองวิชาการและแผนงาน, 2547, หน้า1) เพื่อให้เป็นกรอบกำหนดทิศทางการพัฒนาในอนาคตให้เป็นไปอย่างมีระบบและเกิดประโยชน์สาธารณะสูงสุด เพื่อให้การบริหารการพัฒนาท้องถิ่นเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผลพัฒนาเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ สามารถช่วยแก้ปัญหาและพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างเป็นระบบ หมายรวม สถาคัลลัจ กับสภาพปัญหาความต้องการของประชาชนตลอดจนเป็นการที่มีความสอดคล้องตามทิศทางการพัฒนาจังหวัดและการพัฒนาประเทศ

จากปัญหาและสาเหตุที่กล่าวมา ผู้วัยรุ่นสนใจศึกษาความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเทคโนโลยีเมืองและสุขแบบบูรณาการ เพื่อนำผลการวิจัยครั้งนี้ไปใช้ประกอบการพิจารณาในการพัฒนาท้องถิ่นปี 2549 เป็นต้นไป ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลกกว้างเพื่อให้ความช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาที่ตอบสนองความต้องการของประชาชนในเขตพื้นที่รับผิดชอบให้มีประสิทธิภาพสูงสุดและสอดคล้องกับปฏิริยาของงานวิเคราะห์นโยบาย และแผน กองวิชาการและแผนงาน โดยมีการบริหารการพัฒนาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผล เป็นประโยชน์แก่ประชาชนในเขตเทศบาลเมืองและสุขต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเทคโนโลยีเมืองແສນສຸຂແບບນູຮາກາຣປີ 2548-ປັຈງບັນ

2. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเทคโนโลยีเมืองແສນສຸຂແບບນູຮາກາຣປີ 2548-ປັຈງບັນ จำแนกตามสถานภาพของประชาชน เพศ วุฒิการศึกษา อัชีพ รายได้ และถื่นที่อยู่อาศัย

สมมุติฐานการวิจัย

1. ความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเทคโนโลยีเมืองແສນສຸຂແບບນູຮາກາຣປີ 2548-ປັຈງບັນ จำแนกตามสถานภาพของประชาชน แตกต่างกัน

2. ความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเทคโนโลยีเมืองແສນສຸຂແບບນູຮາກາຣປີ 2548-ປັຈງບັນ จำแนกตามเพศ แตกต่างกัน

3. ความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเทคโนโลยีเมืองແສນສຸຂແບບນູຮາກາຣປີ 2548-ປັຈງບັນ จำแนกตามวุฒิการศึกษา แตกต่างกัน

4. ความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเทคโนโลยีเมืองແສນສຸຂແບບນູຮາກາຣປີ 2548-ປັຈງບັນ จำแนกตามอาชีพ แตกต่างกัน

5. ความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

เทคโนโลยีเมืองແສນສຸຂແບບນູຮາກາຣປີ 2548-ປັຈງບັນ จำแนกตามรายได้ แตกต่างกัน

6. ความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเทคโนโลยีเมืองແສນສຸຂແບບນູຮາກາຣປີ 2548-ປັຈງບັນ จำแนกตามถื่นที่อยู่อาศัย แตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาระบบนี้ เป็นการศึกษาความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเทคโนโลยีเมืองແສນສຸຂແບບນູຮາກາຣປີ 2548-ປັຈງບັນ โดยกำหนดขอบเขตการศึกษา ดังนี้

1. ด้านเนื้อหาศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเทคโนโลยีเมืองແສນສຸຂແບບນູຮາກາຣປີ 2548-ປັຈງບັນ ตามแนวทางของงานวิเคราะห์นโยบายและแผน กองวิชาการและแผนงาน ที่ได้กำหนดแผนยุทธศาสตร์ไว้ประกอบไปด้วย ด้านสภาพโภคograng สร้างพื้นฐาน ด้านสภาพเศรษฐกิจ ด้านสภาพสังคม ด้านสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ และด้านการเมืองการบริหาร

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร ได้แก่ ผู้นำชุมชน จำนวน 55 คน และประชาชน จำนวน 41,120 คน รวมประชากรทั้งหมด 41,175 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ผู้นำชุมชน จำนวน 48 คน และประชาชน จำนวน 381 คน ลุ่มโดยวิธีแบ่งชั้นภูมิตามถื่นที่อยู่อาศัย (Stratified Random Sampling)

3. ตัวแปรที่ศึกษา แบ่งออกเป็น 2 ประเภทดังนี้
- 3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ สถานภาพของประชาชน ประกอบไปด้วย
 - 3.1.1 ผู้นำชุมชน
 - 3.1.2 ประชาชน
 - 3.1.3 เพศ แบ่งออกเป็น
 - 3.1.3.1 ชาย
 - 3.1.3.2 หญิง
 - 3.1.4 วุฒิการศึกษาแบ่งออกเป็น
 - 3.1.4.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี
 - 3.1.4.2 ปริญญาตรี/สูงกว่าปริญญาตรี
 - 3.1.5 อายุ แบ่งออกเป็น
 - 3.1.5.1 รับราชการ/ธุรกิจ
 - 3.1.5.2 นักเรียน/นักศึกษา
 - 3.1.5.3 ลูกจ้างภาคเอกชน
 - 3.1.5.4 ค้ายา
 - 3.1.5.5 แม่บ้าน
 - 3.1.5.6 อื่นๆ
 - 3.1.6 รายได้ เดือน
 - 3.1.6.1 ต่ำกว่า 5,000 บาท
 - 3.1.6.2 5,000 – 10,000 บาท
 - 3.1.6.3 มากกว่า 10,000 บาท
 - 3.1.7 อื่นที่อยู่อาศัย
 - 3.1.7.1 ตำบลแสนสุข
 - 3.1.7.2 ตำบลเมือง
 - 3.1.7.3 ตำบลห้วยกะปิ
 - 3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความพึงพอใจต่อการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลเมืองแสนสุขแบบบูรณาการ ปี 2548-ปัจจุบัน ประกอบไปด้วย 5 ด้าน ดังนี้

- 3.2.1 ด้านสภาพโครงสร้างพื้นฐาน
- 3.2.2 ด้านสภาพเศรษฐกิจ
- 3.2.3 ด้านสภาพสังคม
- 3.2.4 ด้านสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ
- 3.2.5 ด้านการเมืองการบริหาร

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรประจำที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ผู้นำชุมชน จำนวน 55 คน และประชาชน จำนวน 41,120 รวมประชากรทั้งหมด จำนวน 41,175 คน (งานวิเคราะห์นโยบายและแผนกองวิชาการและแผนงาน, 2548, หน้า 1)

กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลเมืองแสนสุขแบบบูรณาการ ได้แก่ ผู้นำชุมชน จำนวน 48 คน และประชาชน จำนวน 381 คน สุ่มตัวอย่างโดยวิธีแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) ตามถิ่นที่อยู่อาศัย แล้วกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางเทียบสัดส่วนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ของเครชี่และมอร์เกน (Krejcie & Morgan, 1970, pp. 608-609)

วิธีการสุ่มตัวอย่างสุ่มจากผู้นำชุมชน และประชาชนในเขตเทศบาลเมืองแสนสุข โดยจำแนกตามถิ่นที่อยู่อาศัย ดังนี้

ขั้นที่ 1 แบ่งจำนวนประชากรที่เป็นผู้นำชุมชนและประชาชนในเขตเทศบาลเมืองแสนสุขจำแนกกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางกำหนดกลุ่มตัวอย่างขนาดของเครชี่และมอร์เกน (Krejcie & Morgan, 1970, pp. 608-609)

จากจำนวนประชากรทั้งสิ้น 41,175 คน ได้แก่ กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 429 คน

ขั้นที่ 2 คำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่าง
ในแต่ละกลุ่ม โดยสัดส่วนจากประชากรรวม ดังนี้ สัดส่วนผู้นำชุมชน จำนวน 55: 48 คน และสัดส่วนประชาชน จำนวน 41,120: 381 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษาความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ การพัฒนาเทศบาลเมืองแ سنสุข แบ่งเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถาม สำหรับรายการ (Checklist) เกี่ยวกับสถานภาพของประชาชน เพศ วุฒิการศึกษา อารชีพ รายได้ และถื่นที่อยู่อาศัย และตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถาม เกี่ยวกับความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ การพัฒนาเทศบาลเมืองแ سنสุข โดยเรียงจากมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ตามแนวของลิเคริท แบบสอบถามดังกล่าวผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแล้ว นำมาเสนอผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรง เชิงเนื้อหา และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .98

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ในการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิต วิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา ถึงผู้นำชุมชนและ

ประชาชนในเขตเทศบาลเมืองแสนสุข ซึ่งใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างของการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้นำชุมชนและประชาชน ในเขตเทศบาลเมืองแสนสุข โดยวิธีการแจกแบบสอบถามและรับคืนด้วยตนเอง ได้คืนกลับมา 429 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ของแบบสอบถามที่ส่งไปทั้งหมด

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สรุปสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

1. ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบร่วมกัน ด้านสภาพโจรสร้างพื้นฐาน มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านสภาพเศรษฐกิจ ด้านสภาพสังคม ด้านสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ และด้านการเมืองการบริหาร มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเรียงคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านสภาพโจรสร้างพื้นฐานด้านสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ ด้านสภาพสังคม ด้านสภาพเศรษฐกิจ และด้านการเมืองการบริหาร ตามลำดับ เมื่อพิจารณาโดยด้านปรากฏผล ดังนี้

1.1 ด้านสภาพโจรสร้างพื้นฐาน พบร่วมกัน ความพึงพอใจ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ การจัดทำทางเดินเท้าริมถนนชายหาด และทางเดินเท้าพิเศษบริเวณด้านในชายหาด การพัฒนาถนนและทางสัญจรภายในเขตเทศบาลการให้บริการไฟฟ้าสาธารณูปโภคกลุ่มภายในเขตเทศบาล

1.2 ด้านสภาพเศรษฐกิจ พบว่า ความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ การให้บริการด้านการท่องเที่ยว และที่พักอาศัย การจัดให้มีตลาดจัดจำหน่ายซื้อสินค้าอุปโภคบริโภค มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก แต่การประมงและการเพาะเลี้ยงชายฝั่งทะเลอยู่ในระดับปานกลาง

1.3 ด้านสภาพสังคม พบว่า ความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ การส่งเสริมและอนุรักษ์ประเพณีท้องถิ่น การส่งเสริมให้มีกิจกรรมด้านวัฒนธรรม ประเพณีที่ดีงามในวันสำคัญการจัดและส่งเสริมทางด้านศาสนา

1.4 ด้านสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ พบว่า ความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ การดูแลรักษาสภาพแวดล้อมของชายฝั่งทะเล การกำจัดขยะและดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมในชุมชนการรักษาความสะอาดของถนนและทางสัญจร ในชุมชน

1.5 ด้านการเมืองการบริหาร พบว่า ความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ การให้ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการปกครองระบอบประชาธิปไตยโดยมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขการปฏิบัติตนและการบริหารงานของผู้บริหารเทศบาล เป็นที่ยอมรับของบุคคลภายในเขตเทศบาล การสร้างความเข้าใจในการเลือกตั้งสภาเทศบาล

2. เปรียบเทียบความพึงพอใจต่อแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจัมกตามสถานภาพ

ของประชาชน เพศ วุฒิการศึกษา อารีพ รายได้/เดือน และถิ่นที่อยู่อาศัย

ความพึงพอใจ จำแนกตามสถานภาพของประชาชน เพศ วุฒิการศึกษา รายได้/เดือน ถิ่นที่อยู่อาศัย พบว่า โดยรวมและรายด้านทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน

ความพึงพอใจ จำแนกตามอาชีพ พบว่า โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกันยกเว้น ด้านสภาพโครงสร้างพื้นฐาน และด้านสภาพสังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากการศึกษาความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลเมืองแสนสุขแบบบูรณาการ ผู้วิจัยจะกล่าวถึงประเด็นสำคัญจาก การค้นพบในการศึกษารึว่า นี้ตามกรอบแนวคิด และสมมุติฐานของการศึกษากันกว่า ดังรายละเอียดด่อไปนี้

- ความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านสภาพโครงสร้างพื้นฐาน มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านสภาพเศรษฐกิจ ด้านสภาพสังคม ด้านสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ และด้านการเมืองการบริหารมีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาแบบบูรณาการที่เทศบาล เมืองแสนสุขได้จัดทำขึ้นนั้น เป็นการกิจของผู้นำชุมชนและประชาชนที่จะต้องร่วมกันดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ และเป้าหมายหลักที่ว่าการทำให้ประชาชนในเขตเทศบาลเมืองแสนสุขทุกคนอยู่ดี กินดี มีความสุข

ตามหลักปรัชญา “เศรษฐกิจพอเพียง” ซึ่งจะทำให้รากรู้งานทางเศรษฐกิจและสังคมโดยรวมของเทศบาลเมืองแสตนสุขเจริญเติบโตไปอย่างมีคุณภาพ (งานวิเคราะห์ที่นโยบายและแผนกองวิชาการและแผนงาน, 2547, หน้า 1) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชัยรัตน์ วงศ์กิริรุ่งเรือง (2546, หน้า 69) ได้สรุปไว้ว่าวิสัยทัศน์การพัฒนาประเทศไทยในอนาคต 20 ปี มีจุดมุ่งหมายมุ่งเน้นการแก้ปัญหาความยากจน และยกระดับคุณภาพชีวิตของคนส่วนใหญ่ ของประเทศไทย “การพัฒนาที่ยั่งยืนและความอยู่ดีมีสุขของคนไทย” และสร้างค่านิยมร่วมให้คนไทยตระหนักรถึงความจำเป็นและปรับเปลี่ยนกระบวนการคิดทัศนคติ และกระบวนการทำงาน โดยยึด “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบร่วมว่า ความพึงพอใจต่อการพัฒนาเทศบาลเมืองแสตนสุขแบบบูรณาการ แต่ละด้านปรากฏผลดังนี้

1.1 ความพึงพอใจ ด้านสภาพโภชนาชีวิถี สร้างพื้นฐานโดยรวมอยู่ในระดับมากเมื่อเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ การจัดทำทางเดินเท้าริมถนนสายหลักและทางเดินเท้าพิเศษบริเวณด้านในชายหาด การพัฒนาถนนและทางสัญจรภายในเขตเทศบาลและการให้บริการไฟฟ้าสาธารณูปโภคในเขตเทศบาล ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า เทศบาลเมืองแสตนสุขมีความพร้อมในการจัดทำทางเดินเท้าริมถนนสายหลักและทางเดินเท้าพิเศษบริเวณด้านในชายหาด มีความพร้อมในการพัฒนาถนนและทางสัญจรภายในเขตเทศบาล และมีความพร้อมในการให้บริการไฟฟ้าสาธารณูปโภคในเขตเทศบาล ซึ่งสอดคล้องกับงานวิเคราะห์นโยบายและแผนกองวิชาการและแผนงาน

(2547, หน้า 4) ได้กล่าวสรุปไว้ว่า ทางเดินเท้าจะกำหนดควบคู่ไปกับถนนสายต่าง ๆ โดยกระจายอยู่อย่างทั่วถึงทางเดินเท้าที่มีความสำคัญสูง ได้แก่ ทางเดินเท้าริมถนนบริเวณชายหาดบางแสนและทางเดินเท้าพิเศษบริเวณด้านในชายหาด (ห้ามรถยก จักรยานยนต์ และจักรยาน) และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของสุกิจ อรัญญา (2544) ได้ศึกษาความพึงพอใจของประชาชนต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลเชิงเนิน อำเภอเมือง จังหวัดระยอง ผลการวิจัยพบว่ามีความพึงพอใจระดับมากได้แก่ การจัดการด้านผังเมืองหมู่บ้าน การพัฒนาระบบและทางสัญจรในหมู่บ้าน การจัดหานาทลงน้ำเพื่ออุปโภคบริโภค ทั้งนี้ยังสอดคล้องกับงานวิเคราะห์ที่นโยบายและแผนกองวิชาการและแผนงาน (2547, หน้า 4-5) ได้สรุปไว้ว่าการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคบางแสนให้บริการไฟฟ้าในเขตเทศบาลโดยมีผู้ใช้ไฟฟ้าประเภทบ้านอยู่อาศัย 10,428 ราย ใช้กระแสไฟ 2,109,938 หน่วย/เดือน และให้บริการไฟฟ้าสาธารณะ 57 ราย ใช้กระแสไฟรวม 122,692 หน่วย/เดือน สำหรับไฟฟ้าส่องสว่างมีจำนวน 1,951 แห่ง ครอบคลุมถนน 82 สาย เป็นระยะทาง 66,884 กิโลเมตร

1.2 ความพึงพอใจด้านสภาพเศรษฐกิจโดยรวมอยู่ในระดับปานกลางเมื่อเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ การให้บริการด้านการท่องเที่ยว และที่พักอาศัย การจัดให้มีตลาดจัดจำหน่ายซื้อสินค้าอุปโภคบริโภค มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าเทศบาลเมืองแสตนสุขมีความพร้อมในการให้บริการด้านการท่องเที่ยวและ

ที่พักอาศัยและมีความพร้อมในการจัดให้มีต่อจัดทำหน่วยซื้อสินค้าอุปโภคบริโภค ซึ่งสอดคล้องกับงานวิเคราะห์นโยบายและแผนกองวิชาการและแผนงาน (2547, หน้า 7) ได้แก่ สรุปไว้ว่า เทศบาลเมืองแ سنสุข ได้ให้บริการด้านการท่องเที่ยว เป็นอุตสาหกรรมบริการที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจเนื่องจากทำให้ประชาชนในท้องถิ่นมีรายได้ สร้างงาน สร้างอาชีพ ตลอดจนช่วยกระตุ้นให้เกิดการลงทุนในด้านต่างๆ มากมายสอดคล้องกับผลการวิจัยของสุกิจ อรัญประเทศ (2544, หน้า 41) ได้ศึกษาความพึงพอใจของประชาชนต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรบริหารส่วนตำบลเชิงเนิน อำเภอเมือง จังหวัดระยอง ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาท้องถิ่นด้านเศรษฐกิจอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งเมื่อวิเคราะห์รายด้าน พบว่า องค์กรบริหารส่วนตำบลเชิงเนินมุ่งพัฒนาเศรษฐกิจในเรื่องการจัดให้มีตลาดจำหน่ายสินค้าอุปโภคบริโภคและการจัดทำผลประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์กรบริหารส่วนตำบลมากกว่าด้านอื่นซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยพบว่าการจัดให้มีตลาดจำหน่ายสินค้าอุปโภคบริโภคการให้บริการด้านการท่องเที่ยวและที่พักอาศัยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ส่วนการประเมินและการเพาะเลี้ยงขายผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองแสนสุข มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก เทศบาลเมืองแสนสุข มีการเพาะเลี้ยงขายผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองแสนสุข มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง และแผนกองวิชาการและแผนงาน (2547, หน้า 8) ได้แก่ สรุปไว้ว่า ชุมชนในเขตเทศบาลเมืองแสนสุข เดิมเป็นชุมชนเกษตรกรรม มีการ

เพาะปลูก เพาะเลี้ยงขายผู้ประกอบการประมงเป็นหลัก

1.3 ความพึงพอใจ ด้านสภาพสังคม โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ การส่งเสริมและอนุรักษ์ประเพณีท้องถิ่น การส่งเสริมให้มีกิจกรรมด้านวัฒนธรรม ประเพณีที่ดีงามในวันสำคัญการจัดและส่งเสริมทางด้านศาสนา มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า เทศบาลเมืองแสนสุข มีความพร้อมทางด้านการส่งเสริมและอนุรักษ์ประเพณีท้องถิ่น และมีความพร้อมในการส่งเสริมให้มีกิจกรรมด้านวัฒนธรรม ประเพณีที่ดีงามในวันสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิเคราะห์นโยบายและแผนกองวิชาการและแผนงาน (2547, หน้า 8) ได้แก่ สรุปไว้ว่า การส่งเสริมและอนุรักษ์ประเพณีท้องถิ่น ได้แก่ ก่อพระราชทานวันไหลนางแสน ลอยกระทง แห่เทียนเข้าพรรษา ทอดกฐิน และทำบุญวันเข็มปีใหม่ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของสุกิจ อรัญประเทศ (2544) ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาท้องถิ่นด้านสังคมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนการส่งเสริมให้มีกิจกรรมด้านวัฒนธรรมประเพณีที่ดีงาม ในวันสำคัญอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิเคราะห์นโยบายและแผนกองวิชาการและแผนงาน (2547, หน้า 8) ได้แก่ สรุปไว้ว่า เทศบาลเมืองแสนสุข มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นเป็นต้นว่างานทำบุญเข็มปีใหม่ งานประเพณีก่อพระราชทานไหลนางแสน งานบุญทอดกฐิน ก่อสร้างล้านกีฬา ส่วนการจัดและส่งเสริมทางด้านศาสนา ทั้งนี้อาจเป็น เพราะว่า เทศบาลเมืองแสนสุข

มีความพร้อมในเรื่องของการจัดและส่งเสริมทางด้านศาสนาตามตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

1.4 ความพึงพอใจด้านสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ การคูแลรักษาสภาพแวดล้อมของชายฝั่งทะเล การกำจัดขยะและคูแลรักษาสิ่งแวดล้อม ในชุมชนการรักษาความสะอาดของถนนและทางสัญจร ในชุมชนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลางทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการบำรุงรักษาสภาพแวดล้อมไม่ทั่วถึงเนื่องจากพนักงานไม่เพียงพอประกอบทั้งเป็นสถานที่ท่องเที่ยวมีนักท่องเที่ยวจากแหล่งต่างๆ มาท่องเที่ยวมากและไม่ค่อยรับผิดชอบในการทิ้งขยะมูลฝอยถึงแม่เทศบาลจะมีแผนพัฒนาและมาตรการในการคูแลรักษาและปฏิบัติอย่างทั่วถึงทำให้ประชาชนมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับกองวิชาการและแผนงาน (2542) ได้สรุปไว้ว่าการพัฒนาในแผนพัฒนาระยะ 5 ปี (พ.ศ.2540-2544) ควรส่งเสริมปรับปรุงเรื่องความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมืองให้มีประสิทธิภาพส่งเสริมให้ประชาชนมีจิตสำนึกร่วมกันในการรักษาสภาพแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุมาลี เชาวน์นิชย์ (2546) พบว่า สิ่งแวดล้อมชุมชนในเรื่องสิ่งแวดล้อมในชุมชน องค์กรปกครองท้องถิ่นมีหน้าที่ในการคูแลโดยตรงสามารถจัดการเองได้ เพื่อทำให้คุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นดีขึ้น เช่นเรื่องระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ถนน ความสะอาดในชุมชน การรักษาความสะอาดของถนนและทางสัญจร ในชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับงานการวิจัยของ

สุมาลี เชาวน์นิชย์ (2546) พบว่าพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ.2535 ประกอบด้วย 6 หมวด ได้แก่ การรักษาความสะอาดในที่สาธารณะและสถานที่สาธารณะ การคูแลรักษาถนนหมู่และต้นไม้ในถนนและถนนสาธารณะ เป็นต้น ซึ่งเป็นบทเฉพาะกาลที่หงุด 62 มาตรฐานแต่สอดคล้องกับมาตรฐานที่ 6 คือ ความสะอาดและหรือความสกปรกโดยทั่วไปบริเวณท่า/ถนน ซอยในบ้านเมือง

1.5 ความพึงพอใจด้านการเมือง การบริหาร โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ การให้ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการปกครองระบอบประชาธิปไตยโดยมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข การปฏิบัติตามและการบริหารงานของผู้บริหารเทศบาลเป็นที่ยอมรับของบุคคลภายนอก แต่เทศบาล และการสร้างความเข้าใจในการเลือกตั้งสภาเทศบาล มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็น เพราะว่าเทศบาลเมืองแสนสุขยังขาดบุคลากรที่รับผิดชอบในด้านการให้ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการปกครองระบอบประชาธิปไตยโดยมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขให้แก่ประชาชนอย่างเพียงพอเนื่องจากมีภาระงานส่วนมากที่จะต้องปฏิบัติเรื่องด่วนซึ่งไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของภาณุ สีพาย (2545) ผลการวิจัยพบว่า ผู้นำชุมชนในเขตเทศบาลครและชุมชนในเขตเทศบาลเมือง มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยในระดับที่ค่อนข้างดี ผู้นำชุมชนในเขตเทศบาลครและเทศบาลเมืองภาคตะวันออกเพียงหนึ่งมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเมืองการ

ปกครองในระบบประชาธิปไตยแตกต่างกัน และไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของวิโรจน์ รอดวงศ์ (2544) ผลการวิจัย พบว่าสมาชิกสภากองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่นมีลักษณะเป็นที่ยอมรับด้านความเป็นผู้นำสูง มีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นสูงมีลักษณะความเป็นผู้นำและความสามัคunar กับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นมีการส่งเสริมให้ประชาชนปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเลือกตั้งด้วยการให้เลือกคนดี มีคุณภาพ คุณธรรม ทั้งนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของธนศวรร เจริญเมือง (2542) ได้สรุปอุปสรรคหรือสาเหตุของปัญหาที่พบในการบริหารงานของเทศบาลในช่วงเวลา 60 ปีที่ผ่านมาซึ่งพอประมวลได้ คือ ปัญหาประชาชนขาดความสนใจในการเมืองไม่สนใจไปใช้สิทธิเลือกตั้งมากเท่าที่ควร โดยเฉพาะในเขตเทศบาลที่มีอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจสูงมีคนต่างถิ่นอพยพเข้าไปอยู่มาก ไม่สนใจติดตามการทำงานของเทศบาลและไม่มีบทบาทตรวจสอบความคุ้ม การทำงานของนักการเมือง

2. เมื่อมหายนความพึงพอใจต่อแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาฯ แนกตามสถานภาพของประชาชน เพศ วุฒิการศึกษา อายุ รายได้/เดือน และถิ่นที่อยู่อาศัย โดยรวมและรายด้านอภิประยได้ดังนี้

2.1 ความพึงพอใจ จำแนกตามสถานภาพของประชาชน พบว่า โดยรวมและรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ แต่สอดคล้องกับงานวิจัยของเอกสิทธิ์ สุทธิศาสนกุล (2545) ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการปกป้องส่วนท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดกาญจนบุรี ผลการวิจัยพบว่า ผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการปกป้องส่วนท้องถิ่นไม่แตกต่างกัน และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของไฟโรจน์ พานิชกุล (2543) ที่ได้ศึกษาความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการของเทศบาลเมืองปัตตานี ผลการวิจัย พบว่าประชาชนที่มีเพศต่างกันมีความพึงพอใจต่อการให้บริการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จึงทำให้การดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาไปในแนวทางเดียวกันจึงทำให้ประชาชนมองเห็นว่าสิ่งที่เขาได้รับบริการด้านต่างๆ มีความพึงพอใจเหมือน ๆ กันมีความเห็นไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิเคราะห์นโยบายและแผนกองวิชาการและแผนงาน (2547) ได้กล่าวสรุปไว้ว่าแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลเมืองแستانสุข เป็นกรอบกำหนดพิธีทางการพัฒนาในอนาคตให้เป็นไปอย่างมีระบบและเกิดประโยชน์สาธารณะเพื่อให้การพัฒนาท้องถิ่นเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง

2.2 ความพึงพอใจจำแนกตามเพศ พบว่า โดยรวมและรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ แต่สอดคล้องกับงานวิจัยของเอกสิทธิ์ สุทธิศาสนกุล (2545) ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการปกป้องส่วนท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดกาญจนบุรี ผลการวิจัยพบว่า ผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการปกป้องส่วนท้องถิ่นไม่แตกต่างกัน และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของไฟโรจน์ พานิชกุล (2543) ที่ได้ศึกษาความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการของเทศบาลเมืองปัตตานี ผลการวิจัย พบว่าประชาชนที่มีเพศต่างกันมีความพึงพอใจต่อการให้บริการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3 ความพึงพอใจ จำแนกตามวุฒิการศึกษา พบว่า โดยรวมและรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ คุณสันชาญชัยวิทย์ (2542) ที่ได้ศึกษาความพึงพอใจ

ของประชาชนที่มีต่อการบริการสาธารณสุขด้านการรักษาความสะอาด : กรณีศึกษาเทศบาลเมืองศรีราชา อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความพึงพอใจต่อการบริการสาธารณสุขด้านการรักษาความสะอาดของเทศบาลเมืองศรีราชา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการศึกษาทำให้ประชาชนมีโลกทัศน์ที่กว้างไกล

2.4 ความพึงพอใจ จำแนกตามอาชีพพบว่า โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกันมากเว้นแต่ด้านสภาพโภคภาระพื้นฐานและด้านสภาพสังคม ประชาชนในเทศบาลเมืองแสนสุขมีความแตกต่างกันทั้งนี้อาจเป็นเพราะแต่ละอาชีพซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ แต่สอดคล้องกับงานวิจัยของคนสัน ชาญชัยรวิทย์ (2542) ที่ได้ศึกษาความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อ บริการสาธารณสุขด้านการรักษาความสะอาด: กรณีศึกษาเทศบาลเมือง ศรีราชา อัมเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรีผลการวิจัย พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกันมีความพึงพอใจต่อการบริการสาธารณสุขด้านการรักษาความสะอาดของเทศบาล เมืองศรีราชา ไม่แตกต่างกันนอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของวัลลภาฯ หาด (2535) ที่ได้ศึกษาความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อ บริการสาธารณสุขด้านรักษาความสะอาดของกรุงเทพมหานคร พบร้า อาชีพของประชาชนไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจ ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากการทุกอาชีพต่างมีความคาดหวังต่องานที่ทำในระดับที่ใกล้เคียงกัน จึงทำให้ทั้งคู่ติดข้องกลุ่มอาชีพต่างกันของประชาชน ไม่แตกต่างกัน แต่ไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของเอกชัย การวัฒนี (2543) ที่ได้ศึกษาการดำเนินงานและ

ประสิทธิผลของนโยบายและแผนพัฒนา โครงการสร้างพื้นฐานและระบบบริการพื้นฐาน ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านสภาพโภคภาระพื้นฐาน และด้านสภาพสังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้และสอดคล้องกับงานวิจัยของเอกชัย ลักษณ์ สุทธิศาสสนกุล (2545) ที่ได้ศึกษา

ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการปกป้องส่วนห้องถูนขององค์กรบริหารส่วนตำบล จังหวัดกาญจนบุรี ผลการวิจัยพบว่า อาชีพมีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการปกป้องส่วนถูน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.5 ความพึงพอใจ จำแนกตามรายได้/เดือน พบว่า โดยรวมและรายด้านทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของไฟโตรน พานิชกุล (2543) ที่ได้ศึกษาความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการของเทศบาลเมืองปัตตานี ผลการวิจัย พบร้า ประชานที่มีรายได้ต่างกันมีความพึงพอใจต่อการให้บริการต่างกัน ทั้งนี้ยังไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของไอลรัตน์ สวัสดิ์ (2546) ที่ศึกษาความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการการจัดเก็บภาษีของเทศบาล ดำเนินหน่องไฝแก้ว อำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรีพบว่า ผู้เสียภาษีที่มีระดับรายได้ต่างกันจะมีความพึงพอใจต่อการให้บริการจัดเก็บภาษีแตกต่างกันทั้งนี้ อาจเป็น เพราะประชาชนที่มีรายได้สูงจะมีความคาดหวังในการได้รับบริการอยู่ในระดับสูงกว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่ำ

2.6 ความพึงพอใจ จำแนกตามถิ่นที่อยู่อาศัย พบว่า โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้แต่สอดคล้องกับผลการวิจัยของสุกิจ อรัญารถ (2544) ที่ได้ศึกษาความพึงพอใจของประชาชนต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรบริหารส่วนตำบลเชิงเนิน อำเภอเมือง ระยอง จังหวัดระยอง จำแนกตามเขตพื้นที่ หมู่บ้าน พบว่า ไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของໄพโรจน์ พานิชกุล (2543) ที่ได้ศึกษาความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการของเทศบาลเมืองปัตตานี ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มีที่อยู่อาศัยต่างกันมีความพึงพอใจต่อการให้บริการไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลเมืองแสนสุข แบบบูรณาการ โดยผู้นำชุมชนและประชาชนในเขตเทศบาลเมืองแสนสุขควรตระหนักและเห็นความสำคัญของการดำเนินงาน ด้านสภาพเศรษฐกิจ ด้านสังคมด้านสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติ ด้านการเมืองการบริหาร ซึ่งพบว่าประชาชนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลางผู้บริหารควรพัฒนาปรับปรุงด้านต่าง ๆ เหล่านี้ โดยให้ประชาชนทุกภาคส่วนได้มีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาตามแผนยุทธศาสตร์ มีการจัดกิจกรรมpubประสังสรรค์ระหว่างเทศบาลกับประชาชนส่งเสริม

ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงานของเทศบาล มีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับกิจกรรมของเทศบาลมีการพัฒนาบุคลากรให้มีคุณภาพในการทำงาน มีคุณธรรม จริยธรรม และรู้เท่าทัน การเปลี่ยนแปลงในยุคปัจจุบัน มีการอำนวยความสะดวกด้านการบริการที่รวดเร็วจากพนักงานของเทศบาลให้ดียิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษางานทบทวนการบริหารจัดการของเทศบาลเมืองแสนสุขต่อการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลเมืองแสนสุขแบบบูรณาการ
2. ควรศึกษาความพึงพอใจและข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขของประชาชนต่อการบริการในสำนักงานเทศบาลเมืองแสนสุข
3. ควรศึกษาเกี่ยวกับปัญหาในการบริการสาธารณสุขของเทศบาลตามความคิดเห็นของประชาชน

เอกสารอ้างอิง

- กองวิชาการและแผนงาน งานวิเคราะห์นโยบายและแผน. (2542). แผนพัฒนาเทศบาลเมืองนครศรีธรรมราช ประจำปี 2542. พระนครศรีอยุธยา: ม.ป.ท.
- .(2547). เทศบาลเมืองแสนสุขแบบบูรณาการ ปี พ.ศ.2547 – 2549 แห่งกรุงเทพมหานคร การพัฒนาเทศบาลเมืองแสนสุข. ชลบุรี: (ม.ป.ท.).
- . (2548). แผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.2549-2551) เทศบาลเมืองแสนสุข. เทศบาลเมืองแสนสุข. ชลบุรี: (ม.ป.ท.)
- คณลัน ชาญชัยรัตน์. (2542). ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการบริการสาธารณูปโภคด้านการรักษาความสะอาด: กรณีศึกษาเทศบาลเมืองศรีราชา อัมกอกศรีราชา จังหวัดชลบุรี. ภาคนิพนธ์ปริญญาโทประจำสถานศึกษา, สาขาวิชานโยบายสาธารณะ บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ชัยรัตน์ วงศ์กิจรุ่งเรือง. (2546). การจัดทำแผนกลยุทธ์ด้านการบริหารงานของเทศบาลนครปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาพัฒนาสังคม, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ชนะศรี เจริญเมือง. (2542). 100 ปี การปกครองท้องถิ่น พ.ศ.2540. กรุงเทพฯ: โครงการจัดพิมพ์คบไฟ. ไฟโรมานิพนธ์ พานิชกุล.
- (2543). ความพึงพอใจของประชาชนในเขตเทศบาลต่อการให้บริการของเทศบาลเมืองปัตตานี. ภาคนิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาพัฒนาสังคม, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ภารนา สีเผย. (2545). ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบบประชาธิปไตยของผู้นำชุมชนในเขตเทศบาลนคร และในเขตเทศบาลเมือง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาสังคมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วิโรจน์ อดดวงย์ (2544). ลักษณะความเป็นผู้นำของสมาชิกสภาองค์กรบริหารส่วนจังหวัดกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น: ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาพัฒนาสังคม, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ศุภิจ อรัญนารถ. (2544). ความพึงพอใจของประชาชนต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรบริหารส่วนตำบลเชิงเนิน อำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง. ปริญนานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.

สมາลี เจริญวนิชย์. (2546). การศึกษาระดับความพึงพอใจของการรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของชุมชนในองค์การบริหารส่วนตำบลเขาวัว อำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี. งานนิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาภาษาอังกฤษ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

สำนักงานคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2543). ครอบวิถีทัศน์และทิศทางแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9. (ม.ป.ท.) (ม.ป.พ.)

เอกสารชี้ การวัดนี้. (2543). การดำเนินงานและประสิทธิผลของนโยบายและแผนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริการพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์คิลปศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาศาสตร์บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.

เอกสารที่ สุทธิศาสนกุล. (2545). ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการปกครองส่วนท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดกาญจนบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารการศึกษามหาบัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันราชภัฏนครปฐม.

Krejcie, R.V., & Morgan, D.W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement, 30(3)*, 608-609.